

SKUM-SPRØJTEN

ÅRGANG 23

NR: 3 OKTOBER 2006

REDAKTRISSEORD.....	side 2
siden sidst	side 2
KR. HIMMELFART	side 4
KRØNIKE FOR UNGDOMSTUREN 06.....	side 5
KREATIVE DAGE	side 9
FREMTIDEN	side 9
ARBEJDSWEEKEND.....	side 10
JULEFROKOST	side 10
NYT FRA BESTYRELSEN.....	side 11
KAN DET PASSE ?	side 11
KALENDER.....	side 11
BESTYRELSEN.....	side 12

Hvis du fremover kun vil modtage Skumsprøjten elektronisk, så send en mail til webmaster@frejabyrding.dk

Redaktion: Gert Rasmussen & Tina Fjeldmark

Sæternisse: Thomas Lorenzen

Pakkernisse: Thomas Lorenzen

REDAKTRISSEORD TIL HÆDER OG ÆRE

Hendes søn, hin Sven, som i fordums dage var, først dreng og siden knøs ombord på Freja, stod sejrende efter det store brådvallaslag på Moesgård i år.

Stolt var moderen og sejrssikker var krigeren, da han hæst anråbte til guderne, mens publekum hujede. - 7 slagne krigere lå på valen, hvor Sven havde været og sammenstødet (alle mod alle) også kaldet "Ringene" rummede ca 200 vikinge både fra Århus, udenbys og udenlands.

Tina

sidens sidst

Og det er længe.....Men nu har Tina Trisse antydet at fristen for indlæg er overskredet. Altså skal vi til det.

Først bør man glæde sig over, at vi har fået et spritnyt medlem, thi "Familien Webmaster" har født – tillykke! Det er skjønt, at ikke alle venter med at få børn, til de er halvgamle.

Endelig lykkedes det at samle en besætning til Romregattaen i Flensborg, men frem kom de aldrig. Hvorfor? Tjaa, forhåbentlig fremgår det af beretningen fra turen. Jeg vil blot stille indskyde, at skulle man, af en ældre, lettere korpulent herre, blive bedt om at kaste anker, fordi sulten gnaver, bør man aflede ham og sejle mindst to mil videre, inden krogen droppes.

Ovenstående afledt af en urgammel hændelse og af en opringning fra Årøsunds havnebos, som havde fundet mit nummer et eller andet sted og ville vide, om jeg havde noget at gøre med et vikingskib, der lige havde været i Årøsund – for så havde han et prima anker med kæde, som han havde fået en dykkerklub til at hente op fra 21 meter vand. To flasker luft havde dykkeren brugt på at grave dette pragt-eksemplar af et anker fri af det kabel, det var knoklet helt ind under. Der blev talt en del om det betimelige i at ankre i et kabelfeldt, og langsomt nærmede vi os sagens kerne: Det havde kostet vor havnemester en mega stor rød kugle at få det anker gravet fri – væk skulle det, thi afmærkningen af det lå i sejløbet – og sådan en stor kugle var ikke billig.

Han havde lidt fat i den lange ende – ku´ faktisk sætte en hel god bjærgeløn, som vi dog fik rensat for de værste bureaukratiske fordyrelser.

Udelukkende på grund af min gode opdragelse (og detaljen med bjærgelønnens størrelse) undlod jeg at spørge ham om, hvordan han dog kunne finde på at lade lodsbåden knokle alt hvad den ku´, for at hjælpe med at få ankeret op, når han vidste det lå i kabelfeltet – sådanne steder prøver man at hive baglæns op. Ved sin knoklen havde han selv skabt behovet for mindst den ene flaske luft.

Hvorfor jeg skulle blandes ind i sagen gik aldrig op for mig – den prisbevidste øvrigheds-person havde fået vor lettere korpulente ældre herres telefonnummer. Skidt, underholdningsværdien var ret god – og det helt utroligt værdifulde bjærgnings-

gods kom hurtigt hjem igen.

På årets første ture var det ikke kun ankeret der afmønstrede, også en del åregaffler hoppede ud over siden – og blev derude. Sligt er en kende kostbart i længden. Derfor er alle gafflerne nu forsynet med en wirestrop, som man stikker ned gennem åregaffelholderens hul og forsyner med en brandmandshage. Siden er ”gaffelfaldet” reduceret til nul.

En del slidt tovværk er skiftet og vores nye slæbetrosse er flettet færdig (tre blyankertove).

Vores sommertogt i uge 29 blev aflyst grundet manglende mandskab. I stedet kom Sebbe af sted – sidste år var det omvendt.

Ungdomsturen i uge 31 løb planmæssigt af stablen (se beretning) og på grund – næsten.

Sidst jeg sad på radiokassen lød der en svag murren under mig: Det var GPSen der småskumlede om at blive tilsidesat og overhørt. Hvad den mente med det, ville jeg naturligvis vide? Jo, ikke mindre end tre ældre selvfede (det sagde den!) skipperne havde siddet bogstavelig talt oven på den og kloget sig på, hvor skuden nu befandt sig i forhold til et par stengrunde. Ret oven på den ene, skulle det snart vise sig, og det ku´ jeg ha´ fortalt dem i god tid, mulede GPSen, bare de havde gidet bukke sig og se hvad jeg prøvede at vise dem! De tror de er så kloge og erfarne.....men det er mig der ved bedst. Jeg er ufejlbarlig!

Her hev jeg stikket ud.....

Omkring Nausten har vor gartner hin gamle i sit rummandskostume igen raseret arealerne på overbevisende måde – alt lægger sig for hans fod!

Mandagssejladserne har været den vanlige fornøjelse – bare flere kunne være med.

Pålidelighedsløbet blev afviklet i fremragende vejr – sol og rimelig vind. Kedde (ska´ vi nu kalde ham ”Kedde Dobbelt Kabel” eller ”Kedde Frokostanker?”), Keld, Jan, Gartner, Carl Anker, Klaus Kay og Gert blev slæbt ud af sidste års vinder og startede planmæssigt. Selv med hele måtter af begroning gik det stærkt rundt første gang – eneste mislyd var Carl Ankers mukken over roret. Hvad han mente fandt jeg ud af, da hans kaffe kaldte på ham, og jeg overtog. Det nærmede sig hårdt arbejde at holde skuden på de rigtige kurser – tror at rorvorten er blevet for flad, hvilket bevirker at tovet skal følge med ud hver gang der drejes = kan ikke strammes nok op. Må laves i vinter.

Under anden runde flovede vinden en kende og dermed forduftede vore muligheder for at lave et godt resultat.

Tæt på at blive halveret var vi også: Den lokale og meget smukke Ylva kom ned mod os på kolisionskurs – og den sejlede stærkt – uden at besætningen havde set os. Det ændrede nogle meget høje råb på, og heldigvis er det en toptrænet kapsejladsbesætning, der sejler den skude – de vendte på et split sekund. Bagefter fortalte de, at afstanden var nede på ti cm, inden de kom væk igen. Sidst de så os, lå vi og rodede med en tvivlsom vending og alle andre både var langt væk, så der skulle være klar bane.....

Det blev i øvrigt samme Ylva der vandt sejladsen med under et sekund i forskel på de to omsejlingstider – og de gjorde det for sejl!

Troels og Rasmus sejlede i deres Snipe og blev fjerde sidst med en tidsforskel på tretten sekunder.....Vi havde 25 minutter.....

Rigtig fin tur.

Gert

KR. HIMMELFART

I år skulle det være. Vi skulle til Romregatta, sejle fra Sebbe og vinde. Derfor mødtes Kedde, Jan, Henning, Mads, Mikkel, Jan og Claus kl. 0900 for at kunne stævne ud mod Flensborg og tage sejren med hjem. Vi pakkede Freja, så hurtigt vi kunne, bandt det øverste reb, og begyndte vores færd mod Flensborg med højtt mod. Desværre var vinden rimeligt streng og tvang os på grund lige på vej ud af havnen. Heldigvis ville Freja meget gerne til Flensborg, så hun var nem at få tilbage på ret kurs, så snuden kunne rettes mod Flensborg. Vi sejlede derfor hurtigt til Aarøsund, hvor vi indtog vores frokost, efter at have smidt anker lige mellem nogle kabelafmærkninger. Desværre ville Midgårdssormen ikke af med vores anker igen, det sad uhjælpeligt fast i dets gad. For at lokke det ud af gabet på den, blev det besluttet, at man skulle spørge de lokale om hjælp til at friste ankeret frit. Et skib med enorme motorer kom ud fra haven for at prøve og se, om det var stærkere end Tor. Desværre var der heller ikke her held med at få Midgårdssormen til at give slip i sit stærke tag i ankeret. Slukøret måtte ankertovet skæres over, og en bøjle sættes i for at vise, hvor ormen var. Efter den oplevelse tog vi til Aarøsund havn for at indtage aften mulje og sove til næste morgen. Heldigvis var vejruddsigten god, og vi besluttede at stå op kl. 0400 for at kunne nå til Flensborg og banke Sebbe. Efter den beslutning gik besætningen til køjs for at være friske til næste dags strabadser.

Morgnen efter ringede vækkeuret kl. 0400, og mandskabet blev purret fra køjerne, så Freja kunne komme til Flensborg. Vi stak ud fra Aarøsund havn inden nogen kunne nå at se os, og stak snuden mod Flensborg. Desværre havde vejrguderne ikke helt lavet vejret, som metrologerne havde forudsagt, så vinden var ikke god nok til, at Freja kunne komme til Flensborg i denne omgang. Derfor blev Freja vendt, og vi sejlede mod Hejlsminde. Da vi var kommet forbi Haderslev og var nødt til at tage et ben for at komme hjem, kom der et ordentligt tordenvejr, der var

ved at vælte os. Heldigvis er det nogle raske karle, der er ombord på Freja, så alt tovværk blev slubbet, dog ikke bolinen, der valgte at springe i stedet. Med tovværket slubbet blev Freja med mandskab så rusket godt igennem af vejrguderne, men da alle jo naturligvis havde regntøj på, var det ikke det store, der skete ved det. Efter rusketuren sejlede vi glade og fro videre, krydsede et par gange for at nå til Hejlsminde, hvor Hennings svigerfar kom ud fra havnen og gav de gæve vikinger et slæb ind til havnen. Efter vi havde lagt til kaj, blev der drukket en slæbebajer for at fejre en god turs afslutning. Det kan godt være vi ikke kom til Flensborg, men det havde været en god tur alligevel.

Søndagen efter ankret var blevet smidt, ville en dykkerklub gerne have en foto af sig selv med Midgårdssormen og dykkede derfor ned der, hvor vores bøjle lå. Desværre lader det til, at Midgårdssormen ikke er så glad for fotos, for den sig at spytte ankeret ind under et kable, hvorefter den fortrak, så der ikke kunne tages nogen billeder af ormen. Heldigvis fik vi dog ankeret tilbage, så det igen er ombord i Freja.

Claus Aasted

KRØNIKEN FOR UNGDOMSTUR 2006

Lørdag

Dagen startede med at vikingerne mødtes ved nausten for at pakke madkasser og Freja derefter. Jan og Claus kom med maden for at kunne stævne ud så hurtigt som muligt. På vejen fra Ribe blev Viggo samlet op ved Kolding. Det viste sig dog, at det nok ikke er Jan og Claus, der skal være stifinder til dagligt, da det gav store problemer at finde ham. Han blev dog fundet og Hejlsminde blev næste mål, med højt humør og 10 kasser øl i bagagerummet.

Til deres STORE forundring og frygt var der ikke nogen spade, hvilket gav paniklignende tilstande, for hvad gør man så???? Et andet problem var, at værktøjskassen var blevet spredt ud over hele værkstedet, men det var dog alligevel et lille problem i forhold til spaden.

Det hele faldt dog på plads, det blev aftalt med Kim, at han SKULLE sørge for en spade, og vi stævnede ud med en stille vind mod Assens, hvor vi ankom om aftenen. Maden blev forberedt ombord, mens det blev undersøgt, om vi kunne benytte os af vores normale plads i Assens. Det var heldigvis ikke noget problem, så køkkenteltet blev sat op på tidselmarken, og vi gik til ror efter nogle øl og noget irsk kaffe. En dejlig dag sluttede.

Søndag

Søndag startede dagen lidt sent, men af sted kom vi. Vi fik pakket det hele ned, og klargjort Freja til dagens tur. Desværre mente vejrguderne ikke, at det var søndag, der skulle være vind, så det gik lidt stille derudaf. Morgenmaden blev indtaget ombord, mens skibet stille og roligt vuggede lidt fremad. Da der ikke var udsigt til

mere vind, blev det besluttet at tage til Årø, hvor mandskabet, der skulle komme om aftenen, så skulle tage til. Stille og roligt blev Freja parkeret mellem nogle yoghurtbægre, så hun kunne lille og hygge sig for natten. Tingene blev båret ind, teltet slået op, og den næste kasse øl blev påbegyndt, samtidigt med at muljen blev tilberedt. Hen mod aften begyndte jorden at blive en smule mere aktiv end normalt er. Det viste sig at vores lejr befandt sig i et tusse paradys, hvor de kravlede frem fra alle mulige og umulige steder. De var meget nysgerrige og ville gerne se, hvad der skete, dog ville de ikke så gerne lege med os. Lidt efter aftensmaden kom Christina og Martin. Begge havde en smule ondt i håret og var en smule trætte, da der havde været en smule fest dagen før. Dog vågnede Christina hurtigt til dåd og fik et par øl. Efter mørkets frembrud kom Kim, han havde dog store problemer med at finde vores lille lejr, men til sidst lykkedes det ham at finde os til vores fælles store glæde.

Mandag

Om morgnen rejste mandskabet sig med et formål, at komme ned i det sagnomsplundende sydfynske øhav. Derfor satte besætningen ud fra Årø med en sydlig kurs, nu ville man altså derned. Dagen gik stille og fredeligt, det var et dejligt sejlvejr, der skulle dog krydses et par enkelte gange, men det var jo kun sjov for den øvede bemanning. Hen under eftermiddagen begyndte det godt nok at blæse lidt op, men ikke noget som et enkelt reb ikke kunne tage pusten fra. Da vikingerne kom til det sydfynske øhav kunne man ikke helt bestemme sig for, hvilken ø man gerne vil hen til, men Lyø er jo så pæn og den lå lige på vejen, så det endte med at være den, man valgte. På Lyø bliver der sendt en ekspedition op til den lokale smugkro for at se, hvad der fandtes af proviant. Det var desværre ikke verdens største butik, men øl det havde de. Derfor kom aftensmaden til at bestå af øl og kalkun, herlig aften. Lige inden aftensmaden kom Victor og Poul-Henning til forsamlingen, så de lige nåede at få del i den dejlige aftensmad. Efter endnu en dejlig aften

Letmatros i frisk vind på årets ungdomstur.

med mad, øl og irsk kaffe gik mandskabet til ro for at se, hvad den næste dag mon ville bringe.

Tirsdag

Den næste morgen bragte faktisk rent sjove ting. Det viste sig, at vejr-guderne gerne ville have rodet lidt rundt i suppen, og derfor tændte de lige for ventilatoren, så der kunne komme vind. Derfor var mandskabet nødt til at se på, hvordan man kunne komme videre, for godt nok er Lyø meget pæn, men så pæn er den altså heller ikke. Der blev sendt en ekspedition op til købmanden for at hente det man manglede til maden, og derefter pakkede man Freja for at kunne komme af sted. Der blev taget 2 reb i sejlet for at være sikker på, at det hele kom til at forløbe ordentligt. Freja stævnedes så ud i de blå bølger, og sikke bølger. Bølgerne prøvede konstant at komme inden for, men hver gang måtte de se Freja slippe væk fra dem, så de kun nåede at komme med et lille skumsprøjt. Hun red simpelthen over bølgerne som en svane flyver gennem luften. Dog blev vejr-guderne lidt formidlet af det skvis Viggo vanen tro gav om morgnen, når Freja kom under sejl, og vinden løjede lidt af, så vi kom ind til Kalvø i god stil. Dog mente vejr-guderne, at vi var ved at lugte en lille smule, derfor kom der lige et lille regnvejr, så vi kunne blive vasket lidt.

Aftensmaden bestod af svensk pølseret, men da smugkroen ikke havde nok tomatpure, måtte Jesper lige hen til den lokale restaurant og høre om, de ikke kunne sponsorere lidt til maden. Det gjorde de gerne, og Jesper kom med en ordentlig bøtte tomatpure, hvilket jo bare gjorde retten bedre. Maden blev indtaget uden for teltet til at starte med, men da det ret hurtigt begyndte at regne rimeligt kraftigt, blev resten af middagen indtaget inde i teltet, hvor der var dejligt tørt. Efter endt aftensmad blev de sidste rester af øllene indtaget, og man besluttede derefter at gå til ro ret hurtigt.

Der skal lige til denne dag tilføjes, at Morten fandt ud af, at skibe kan gynges. Dette var ikke et faktum Morten lod til at være så glad for, men der er jo ikke så meget at gøre ved det. Mortens løsning på problemet var at tage en fender og sætte sig på den og læne sig ud over rælingen, men med ansigtet vendt mod guderne så han lignede en, der var gået ind i en meget intensiv bøn. Efter noget tid blev bølgerne da også mindre, men om det var guderne eller Als, der gjorde forskellen, er ikke til at vide.

Onsdag

Onsdag morgen var en fin start, og vi steg ombord i Freja, så hurtigt vi kunne og stak næsen mod nord, da vinden var sydlig. Hurtigt kom vi op med Årø, og vi lavede et lille stop i Årø Havn for at proviantere lidt. Her fik vi også en velfortjent is, og nogle en hotdog, inden vi igen stak nordpå. Under turen nordpå kikkede vi efter nogle gode lejrpladser, men vi kunne ikke rigtigt finde nogen. Derfor fortsatte vi til Middelfart, hvor vi kom i snak med kajakkklubben. De var så venlige, at vi fik lov til at låne deres klubhus, så den nat kunne vi sove indendørs. Ud over os kom der

også 2 norske damer, der var på cykeltur gennem Danmark. De sov dog ikke i samme rum som os, det ville jo også have været rimeligt våget, det var jo danske vikinger, de havde med at gøre.

Torsdag

Victor og Poul-Henning kunne desværre ikke være med længere, og derfor tog de af sted om morgnen for at kunne komme til Ribe. Vi andre der blev tilbage satte ud fra Middelfart, men da vi kom af sted, opdagede vi at der ikke var noget som helst vind. Derfor endte det med at vi tøffede rundt om Fænø i dejligt vejr drak øl, hyggede, sov og spiste til den store guldmedalje. Det blev dog for meget for vikingerne, og derfor blev der skaffet et lift, så vi kunne komme væk fra det døde vand. Heldige som vi var, kom der en dansker, der ville sejle os helt hen, så vi kom fri af land og kunne stikke syd på igen. Vi sejlede ned til Grønninghoved strand, hvor vi slog teltet op og fik lavet os nogle bål-pakker, så vi kunne få en god gang mad.

Efter maden var indtaget, kom der et par øl frem til bålet, og alle sad og hyggede sig. Desværre blev Claus lidt træt og kom til at sidde og sove op af en jolle, der var blevet lagt på land, men det havde jo også været en lang dag med en masse hård sejlads, eller hvordan var det nu lige, det var.

Tøffetur om Fænø som krævede en enkelt til halsen.

Fredag

Fredag morgen blev det besluttet, at vi skulle skynde os til Hejlsminde, så vi kunne få købt ind til aftenens store festmåltid. Derfor stak vi hurtigt næsen mod Hejlsminde for at kunne rengøre Freja og få pakket ud, så vi kunne være klar til om aftenen. Christina, Claus og Jan blev sendt ud for at proviantere til aftenens fornøjelse, og de kom tilbage med det fineste kød, og der blev lavet et bål, så man kunne lave kødet i bålet. Hurtigt blev der ordnet kartofler, salat og vinen blev åbnet. Klar

som vi var, sad vi nu og ventede på maden, og det var ventetiden værd. Rigtigt dejligt kød, god sovs og masser af hygge. Desværre var Viggo og Kedde nødt til at tage af sted inden festen var ovre, da Viggo skulle ud og prøvesejle hjortespringsbånden, og Kedde havde børnebørn på besøg. Og hyggen blev ved det meste af natten, så det var en rigtig god afslutning på en dejlig vikingetur.

Lørdag

Lørdag morgen var vi en lille smule tunge i hovedet, så vi fik ryddet det sidste i et stille og roligt tempo. Efter det meste var ryddet, kom Thomas Poul og Karen og kikkede til os for at høre, om vi havde haft en god tur. Alle var enige om, at det havde været en rigtig god tur og glædede dig meget til næste år.

Claus Aasted

KREATIVE DAGE VED LILLEBÆLT

I lighed med tidligere var vikingerne også i år på spil ved kreative dage, hvor vi bød på åben skiv og åben naust. Det var Kedde og undertegnede, der havde fået tjansen at byde velkommen og fortælle lidt om skiv, ture og naust. Da vore koner langt overgår os i tungefærdighed og sprog, havde vi overtalt dem til at komme med. Det havde vi stor gavn af den aften.

Vi havde ikke på forhånd de helt store forventninger til det antal turister, der måtte komme. Dagen havde ikke vejrmæssigt indbudt til åben båd, men da vi først var gået om bord på Freja, strømmede store og små til. Aldrig før har vi haft så mange små kaptajner om bord, og der blev fotograferet på livet løs, så hele familien derhjemme kunne se, at den elskede pode havde været kaptajn på et rigtig vikingeskib. Freja blev den aften fotograferet fra alle mulige og umulige vinkler.

Jeg havde ikke tid til at tælle mere, for da de første 26 gæster var gået om bord, var vi nødt til at have nogle sendt videre til nausten, for at der kunne blive plads til de næste gæster.

Langt de fleste gæster var tyske, men jeg hørte også Ruth tale både engelsk og fransk.

I nausten bød vi på sodavand, øl, kaffe og også på honningkager, indtil de slap op. Det var en fin aften, hvor snakken gik lystigt, og stemningen blandt vore hovedsageligt tyske gæster var helt i top. Flere insisterede på at få lov at give et bidrag til kagekassen.

Keld

NUCID OG LIDT FREMOVER...

I går aftes (2.10) drog Kedde, Victor og jeg til Hejlsminde, selv om vi ikke kunne samle folk til en sejltur, men pille sejlet af og montere salig Slejpnars i stedet, var vi nok til. Hvis det bliver forhøjet med 1,7 m, har vi et næsten nyt sejl – og da vores gamle efterhånden kun hænger sammen på viljen, er det skjønt. Kedde tog et billede med mobilen – hvis det er med i bladet, fandt han ud af at overføre det til PC.

Vi lod sejlet sidde på og vil prøve at nå en tur med det, inden skuden skal rigges af og op.

Gert

Freja med hendes nye mundering i fin stil.

ARBEJDSUKEKEND 4. OG 5. NOVEMBER

De datoer har af uransagelige årsager ikke fundet vej til kalenderen, hverken det ene eller andet sted.

Freja skal gøres helt ren, både ind- og udvendig. Om vejret tillader efterårstjæring må tiden vise.

Udenfor står en skorsten, der skal pakkes ind i marksten. (Annens ville vist leve-re).

Gert

JULEFROKOST

Julefrokosten blev rykket baglæns til fredag den 24. november for at flere kan deltage. Vi plejer at mødes sidst på eftermiddagen/først på aftenen, medbringende allehånde godbidder og lidt flydende.

Hvem der gør hvad i år, har jeg ikke helt styr på – men meld til Gert på 74566293. Hvis man kan abstrahere fra Gartners og Erlings ildelugtende og ustyrlige gammelost, er det normalt en rigtig gemytlig aften.

Gert

BESTYRELSEN BERETTER

Trissen vil gerne vide hvad forstyrelsen har taget af beslutninger.

Jo, Trisse, egentlig er det skuden der tager beslutninger - vi udfører dem blot, så længe det drejer sig om fornyelser/vedligehold. En del af disse "som Freja ønsker" beslutninger fremgår af "Siden sidst". Se også i kalenderen.

En af skudens større krav er nyt tøj, hun føler sig ikke længere tilpas i den gamle klud (meget rimeligt, da hun har båret den fra dag et i sit liv til nu). Altså har vi besluttet at gi hende ny kjole - eller rettere en næsten ny, for Slepner har båret den ganske kort. Vi har taget mål og fundet ud af, at hvis dresset bliver påsyet 1,7 m i højden, vil det passe - om mønster og farve giver anledning til bemærkninger, vil tiden vise.

Der ud over.....jo, vi har købt en stak nye redningsveste - mange af dem vi overtog fra Slepner havde set deres bedste dage.

Vh Gert

KAN DET VIRKELIG PASSE?

Gartner, Victor Poul Henning, kedde og undertegnede har lige forladt et tomt vikingeskiv i Hejlsminde: Altså er skuden klar til optagning lørdag morgen.

På vej hjem fortalte vor ærværdige kasserer, at han stadig mangler kontingentbetaling fra cirka 20 - TYVE - medlemmer.

Det kan ikke være det meget lille beløb, der er årsagen - hvis du er en af dem, så få det ud af verden NU.

Gert

KALENDER

- 4-5. november** Arbejdsweekend i Nausten. Der skal skures og skrubbes så Freja er klar til vinteren. Mød op så meget du lyster, alle er velkommen. Gi evt. et tip til Gert om du kommer på 7456 6293.
- 24. november** Julefrokost i Nausten. Vi plejer at mødes sidst på eftermiddagen/først på aftenen, medbringende allehånde godbidder og lidt flydende. Tilmelding til Gert på tf.: 7456 6293
- 26. januar 07** Generalforsamling.
- 3-4. marts 07** Arbejdsweekend i Nausten. I denne første forårs måned står den på klargøring og reparationer. Der er arbejde til alle både erfarne bådbyggerer og nye landkrabber. Mød op så meget du lyster, alle er velkommen. Gi evt. et tip til Gert om du kommer på 7456 6293.

BESTYRELSEN PR. 27/1-2006

Formand

Gert M. Rasmussen, Åsbakkevej 15, F, Fjelstrup, 6100 Haderslev,
Tlf./fax 74 56 62 93 e-mail gert@frejabyrding.dk

Næstformand:

Victor Pedersen, Havedal 15, st. 6760 Ribe,
Tlf. 75 42 40 47e-mail: victor@frejabyrding.dk

Kasserer:

Christian Christensen, Kelstrupvej 63, 6100 Haderslev,
Tlf. 74 58 20 19e-mail: christian@frejabyrding.dk

Viggo Jonassen, Hørgaardsvej 18, 8240 Risskov

Tlf. 86 17 49 57e-mail: viggo@frejabyrding.dk

Keld Bunkenborg, Kongensgade 71, 6070 Christiansfeld

Tlf. 74 56 23 70e-mail: keld@frejabyrding.dk

Claus Aasted, Silkeborgvej 128, 1.th., 8000 Århus C

Tlf.: 23 39 23 34e-mail: claus@frejabyrding.dk

Ønsker du at kontakte hele bestyrelsen kan dette gøres på
e-mail: bestyrelsen@frejabyrding.dk

Kontingenter for 2006 er:

Enkelt person, 250 kr.

Familie – børn op til 18 år, 400 kr.

Prøvedlem 20 kr. –

gælder for én tur og ikke ved overnatning. (f.eks. mandagssejladser).

Indlæg sendes til redaktionen på skum@frejabyrding.dk eller med post til:
Tina Fjeldmark, Noersgårdvej 2, Trans, 7620 Lemvig, Tlf.: 97 89 51 78

Indlæg modtages helst i uformatteret word format.